

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 5To/38/2016
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6115011057
Dátum vydania rozhodnutia: 28. 06. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Juraj Babjak
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2016:6115011057.2

Uznesenie

Krajský súd v Banskej Bystrici v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Juraja Babjaka a zo sudcov JUDr. Petra Chovanku a JUDr. Jána Deáka, o odvolaní obžalovaného F. G. proti rozsudku Okresného súdu Banská Bystrica sp. zn. 2T/88/2015 z 23.02.2016, na verejnom zasadnutí konanom dňa 28. júna 2016, jednohlasne takto

rozhodol:

Podľa § 319 Tr. por. sa odvolanie obžalovaného F. G. z a m i e t a.

odôvodnenie:

Napadnutým rozsudkom okresného súdu bol obžalovaný F. G. uznaný vinným z prečinu marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa § 348 ods. 1 písm. d) Tr. zák., ktorý spáchal tak, že

31.10.2015 v čase okolo 12,20 hod. na ceste č. III/2427 v obci Lučatín, v okrese Banská Bystrica viedol v smere do obce Moštenica osobné motorové vozidlo zn. Škoda Fabia čv. č. I. XXX C., kde bol bezprostredne po odstavení vozidla pri železničnej stanici kontrolovaný hliadkou OO PZ Slovenská Ľupča, ktorej pri kontrole nepredložil občiansky ani vodičský preukaz, pričom po stotožnení jeho osoby bolo následnou lustráciou zistené, že má vodičský preukaz zadržaný a vozidlo viedol napriek tomu, že mu bol trestným rozkazom Okresného súdu Žilina sp. zn. 22T/9/2015 zo dňa 30.01.2015, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 26.02.2015, uložený aj trest zákazu činnosti viesť akékoľvek motorové vozidlá na dobu 2 rokov, počnúc dňom 29.11.2014.

O trestoch rozhodol okresný súd tak, že

podľa § 348 ods. 1 Tr. zák. s použitím § 37 písm. h), § 38 ods. 2, 4 Tr. zák. odsúdil obžalovaného k nepodmienečnému trestu odňatia slobody v trvaní 14 mesiacov.

Podľa § 48 ods. 2 písm. a) Tr. zák. súd obžalovaného pre výkon trestu odňatia slobody zaradil do ústavu na výkon trestu odňatia slobody s minimálnym stupňom stráženia.

Podľa § 61 ods. 1, 2 Tr. zák. obžalovanému uložil aj trest zákazu činnosti viesť motorové vozidlá akéhokoľvek druhu na 3 roky.

Z odôvodnenia tohto rozsudku vyplýva, že okresný súd neuveril obhajobe obžalovaného (ktorú potvrdzovala aj jeho družka I. O. ako svedkyňa), že konal v krajnej núdzi, pretože v rozhodnom čase pôvodne viedla motorové vozidlo jeho tehotná družka, ktorej prišlo zle, s vozidlom zastala (na nevhodnom mieste) a on toto vozidlo iba presunul na vhodnejšie miesto, aby mohol zavolať zdravotnú pomoc, čo sa napokon už za prítomnosti príslušníkov polície aj stalo.

Okresný súd takejto obhajobe neuveril najmä pre: výpovede príslušníkov policajnej hliadky P. B. V. a G. F. (s ich motorovým vozidlom sa vydali za vozidlom, ktoré riadil obžalovaný, ktorý začal zrýchľovať a

zastal až po tom, ako použili svetelné znamenie); možnosť zastaviť s vozidlom na inom vhodnom mieste mal obžalovaný už oveľa skôr (nemusel prejsť dráhu cca 800 metrov); zdravotnú pomoc pre družku mohol volať obžalovaný hneď, ako prišlo družke zle (osádka vozidla mohla toto vozidlo opustiť).

Keďže obžalovaný v rozhodnom čase maril výkon rozhodnutia súdu tým, že vykonával činnosť, na ktorú sa vzťahuje rozhodnutie súdu o zákaze činnosti, konanie obžalovaného bolo právne kvalifikované ako prečin marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa § 348 ods. 1 písm. d) Tr. zák.

Pri ukladaní a výmere trestov obžalovanému okresný súd okrem iného uviedol: „Pri úvahách o treste za takto zistené zavinenie súd vychádzal z ustanovení § 34 Tr. zák., teda prihliadal na spôsob spáchania činu a jeho následok, výšku spôsobenej škody. Tiež prihliadal na zavinenie a pohnútku obžalovaného, pričom súd konštatuje, že obžalovaný sústavne pácha rovnakú trestnú činnosť, nerešpektuje rozhodnutia súdov a pred jej opakovaním ho nezastavili opakovane uložené tresty na slobode. Súd zisťoval poľahčujúce a priťažujúce okolnosti, pričom dospel k záveru, že u obžalovaného poľahčujúce okolnosti nie sú žiadne, naopak priťažuje mu, že už bol za trestný čin v minulosti odsúdený, a to konkrétne v roku 2012 mu bol za prečin podielníctva podľa § 232 ods. 1, 2 Tr. zák. uložený peňažný trest, ktorý zaplatil 08.01.2013. Dňa 30.01.2015 bol Okresným súdom Žilina odsúdený za prečin ohrozenia pod vplyvom návykovej látky podľa § 289 ods. 1 Tr. zák. opäť k peňažnému trestu 500,- Eur a k trestu zákazu činnosti viesť motorové vozidlá na 2 roky, pričom rozsudok nadobudol právoplatnosť 26.02.2015. 29.05.2015 bol odsúdený za prečin zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 1 Tr. zák. k podmieničnému trestu odňatia slobody a Okresným súdom v Banskej Bystrici v konaní pod č. 4T/74/2015 mu bol za prečin marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa § 348 ods. 1 písm. d) Tr. zák. dňa 23.09.2015 uložený podmieničný trest odňatia slobody spolu s trestom zákazu činnosti viesť motorové vozidlá na 18 mesiacov, ktorý bol zrušený trestným rozkazom Okresného súdu Banská Bystrica č. k. 0T/66/2015 z 01.10.2015, ktorým mu za ďalší prečin marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa § 348 ods. 1 písm. d) Tr. zák. bol opäť uložený súhrnný podmieničný trest odňatia slobody na 1 rok so skúšobnou dobou do 01.10.2017 spolu s trestom zákazu činnosti viesť motorové vozidlá na 30 mesiacov. Skutkov, ktorými maril výkon úradného rozhodnutia sa pritom obžalovaný dopustil 28.06.2015 a 30.09.2015, teda v skúšobnej dobe podmieničného odsúdenia za zanedbanie povinnej výživy a v podstate v zmysle § 49 ods. 2 Tr. zák. pri oboch odsúdeniach Okresným súdom Banská Bystrica, keď tento súd ukladal trest odňatia slobody, mal tento už vtedy ukladať ako trest nepodmieničný“.

Pri prevahe priťažujúcich okolností (obžalovaný bol už v minulosti odsúdený za trestnú činnosť) a aplikácii sprísnenej trestnej sadzby pri treste odňatia slobody podľa § 348 ods. 1 Tr. zák. (8 mesiacov až 2 roky odňatia slobody) okresný súd uložil obžalovanému konkrétny trest odňatia slobody vo výmere 14 mesiacov, berúc do úvahy ako osobné pomery obžalovaného, tak aj nepriaznivé životné udalosti. Keďže obžalovaný v posledných 10-tich rokoch pred spáchaním teraz prejednávanej trestnej činnosti nevykonával nepodmieničný trest odňatia slobody za iný úmyselný trestný čin, bol pre výkon trestu zaradený do ústavu na výkon trestu odňatia slobody s minimálnym stupňom stráženia (§ 48 ods. 2 písm. a) Tr. zák.).

Popri nepodmieničnom treste odňatia slobody bol obžalovanému logicky ukladaný aj trest zákazu činnosti viesť motorové vozidlá akéhokoľvek druhu, na dobu 3 rokov.

Proti rozsudku okresného súdu podal v zákonnej lehote odvolanie obžalovaný F. G., ktoré prostredníctvom svojej obhajkyne aj písomne odôvodnil a navrhol, aby bol primárne spod obžaloby oslobodený (lebo skutok nie je trestným činom), eventuálne aby pri uznaní viny mu bol uložený miernejší trest (je jediným živiteľom viacerých osôb a v súčasnosti riešia aj existenčnú bytovú otázku, nakoľko im vyhorel rodinný dom).

Obhajoba argumentuje v odvolaní najmä nasledovne: v rozhodnom čase prišlo družke obžalovaného (v 9-tom mesiaci tehotenstva) nevoľno a s vozidlom zastala na neprehľadnom mieste; v snahe zavolať urýchlene družke zdravotnú pomoc, ako aj vyhnúť sa prípadnej kolízii s iným motorovým vozidlom, obžalovaný vozidlo odšoféroval na najbližšie parkovacie miesto a mobilom privolať lekársku pomoc; zdravotný stav družky vyhodnotil obžalovaný ako laik za vážny, čo (z pohľadu laika) nevyvlúčil aj privolaný lekár F. J. Z.; aj keby sa obžalovaný iba omylom domnieval o existujúcom nebezpečenstve (na zdraví jeho družky), trestná zodpovednosť za úmyselný trestný čin je vylúčená; trest uložený obžalovanému

okresným súdom je neprimerane prísny (je okrem iného jediným živiteľom družky a dvoch maloletých detí).

Na základe podaného odvolania preskúmal krajský súd podľa § 317 ods. 1 Tr. por. napadnutý rozsudok ako aj konanie mu predchádzajúce, pričom dospel k právnomu názoru, že odvolanie obžalovaného nie je dôvodné a toto treba zamietnuť podľa § 319 Tr. por.

Podľa § 24 ods. 1 Tr. zák. o krajnej núdzi, čin inak trestný, ktorým niekto odvracia nebezpečenstvo priamo hroziace záujmu chránenému týmto zákonom, nie je trestným činom.

V zmysle ods. 2 citovaného ustanovenia Trestného zákona nejde o krajnú núdzu, ak bolo možné nebezpečenstvo priamo hroziace záujmu chránenému týmto zákonom za daných okolností odvrátiť inak, alebo ak spôsobený následok je zjavne závažnejší, ako ten, ktorý hrozil.

Aj keď pripustíme, že došlo zle tehotnej družke obžalovaného v rozhodnom čase, a eventuálne bolo potrebné motorové vozidlo premiestniť z cesty, na ktorej zastalo, toto motorové vozidlo mohlo byť nanajvýš obžalovaným premiestnené na najbližšiu odstavňú plochu, eventuálne na chodník a nebol dôvod, aby s ním obžalovaný jazdil cca 800 metrov a zastavil ho až po tom, ako bol dostihovaný motorovým vozidlom polície.

Keďže na odvrátenie eventuálneho nebezpečenstva priamo hroziaceho záujmu chránenému Trestným zákonom (zdravotný stav tehotnej družky obžalovaného) bolo potrebné zo strany obžalovaného rýchlo privolať mobilom záchrannú zdravotnú službu - a nie jazdiť motorovým vozidlom cca 800 metrov a až potom (už sa prítomnosti polície) privolávať mobilom zdravotnú záchrannú službu - nejde v tomto prípade u obžalovaného o krajnú núdzu v zmysle § 24 ods. 1 Tr. zák., ako to napokon správne posúdil aj okresný súd.

Ku kriminálnej histórii obžalovaného, ktorú rozvádza v napadnutom rozsudku okresný súd, treba dodať, že prvej trestnej činnosti sa tento dopustil dňa 17.05.2010, ďalej 29.11.2014, potom v období od 01.02.2014 do 29.05.2015, ďalej 28.06.2015, potom 30.09.2015 a napokon teraz prejednávanej trestnej činnosti sa obžalovaný dopustil dňa 31.10.2015.

S prihliadnutím okrem iného aj na recidívu pri páchaní prečinu marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa § 348 Tr. zák. (naviac aj v čase skúšobnej doby predošlého podmieneného odsúdenia) postupoval okresný súd správne, pokiaľ u obžalovaného zvolil kombináciu nepodmieneného trestu odňatia slobody aj s trestom zákazu činnosti riadiť motorové vozidlá akéhokoľvek druhu.

Keďže odvolanie bolo podané iba v prospech obžalovaného, niet dôvodu uvažovať o eventuálnom sprísňovaní uložených trestov. Na druhej strane nie sú dané ani dôvody pre zmierňovanie týchto trestov, keďže výmera uvedených trestov zohľadňuje aj všetky okolnosti, ktoré boli obžalovanému na prospech.

Z vyššie uvedených dôvodov bol preto napadnutý rozsudok okresného súdu považovaný za správny a zákonný, odvolanie obžalovaného F. G. za nedôvodné a ako také bolo potom zamietnuté podľa § 319 Tr. por.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu nie je prípustný riadny opravný prostriedok.